

ARBUÇES

TRIMESTRE DEL NEN

SUMARI:

• PROBLEMÀTICA INDUSTRIAL

Pàgina 6

• SALUT PÚBLICA

Pàgina 8

• POLÍTICA INTERNACIONAL

Pàgina 11

• L'INSTITUT, DEIXARÀ DE SER-HO?

Pàgines 12 i 13

• GUERRA ALS TUTUTS

Pàgina 14

• HISTÒRIA DEL CASINO

Pàgines 17 i 18

Biblioteca Rafael Vila i Barnils-Arbú

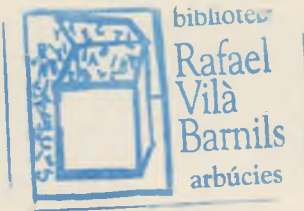
1351543673

EDITA CONSELLERIA DE CULTURA
DE L'AJUNTAMENT DE ARBUÇES

GENER, 1980

AHIR i AVUI

SEMPRE POPULAR

Camprodon, 15
ARBÚCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES
ENTREPANS CALENTS I FREDS, etc.

CAFÉ

BAR

SALA DE BILLAR

DISCOTECA

CARTA AL JOVENT D'ARBUCIES

No sé si la meua carta és de protesta o d'indignació. Potser d'impotència. I son moltes les preguntes que em faig: Què vol el jovent d'Arbúcies?. Quines són les seves aspiracions, les seves inquietuds?. Té alguna aspiració, alguna inquietud?. Jo crec, i cada dia n'estic més convençuda, que no, que no en té cap. Tan se'ls en dona tot, i tan és que es facin coses com no. Les proves en són ben clares. En poc temps, una colla de joves, als qui mouen una sèrie d'inquietuds han volgut organitzar activitats per als nois i noies d'Arbúcies. Quins resultats s'han obtingut?. Es millor no parlar-ne. Per això us dic que d'ara endavant no us queixeu si no fan coses per a vosaltres al poble, ja que sempre són la mateixa gent qui responem, qui ens movem; i n'estem contents malgrat que llavors es digui que sempre són els mateixos. Digueu-me, si ens queda, doncs, alguna altra opció. No ens agrada aburrir-nos.

Montserrat PLANA.

NOTA DE "TOTS HI TENIM VEU"

Recordem que les cartes han d'anar signades i amb el nº del D.N.I.

Si voleu posar un pseudònim, feu-ho constar en la carta.

Si us plau, sigueu breus, i així podrem publicar més cartes.

Ens reservem el dret de reduir-les

editorial

-Endarrera queda el 1979 i am ell l'Any Internacional de l'Infant que, a la nostra vila l'hem celebrat gràcies al "Trimestre del nen". Ara seria l'hora de fer-ne un balanç objectiu on s'analitzessin els pros i contres, on es parlés dels temes interessants que s'han debatut, on es sospesés l'abast de convocatòria respecte a l'assistència del poble...

-I així, tants i tants altres aspectes i conseqüències del nombrós programa que s'ha portat a terme i que, a l'ésser conegut per tothom, no cal assenyalar.

-Esperem que vosaltres feu un recompte de la vostra participació i dels profits que n'heu tret.

-Nosaltres, des de l'àgora de PERXADA, només volem denunciar una gran manca d'interès per part d'una considerable majoria d'educadors i de pares, que es queden a casa per comoditat.

-A ells els hi adrecem aquesta qüestió: Creieu que ja feu prou amb vestir, engreixar i pagar (de moment)?.

-La part més positiva del "Trimestre del nen" ha sigut l'assistència i participació dels nens i nenes a les seves activitats, ja que en totes va ser nombrosa.

-En el nostre ànim està el que si un altre any tornem a celebrar aquest trimestre, el grau socio-cultural del poble d'Arbúcies comporti un més alt índex de participació.

NOTA:

Cada autor es fa responsable del seu escrit.

L'equip de PERXADA volem respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions de tots els col·laboradors.

TOTS HI TENIM VEU:

UNA MISSIVA ALS SENYORS PESCADORS

Ja estem prop de l'obertura de la veda i per tant a punt de començar la temporada 80.

Com es presenta?. Doncs suposo que com cada any; es diu que la riera està molt bé, que hi ha moltes truites.

I què passa?. Que a l'hora de la veritat duren quasi un mes escàs.

Després, qué es fa?. Es compren truites de granja i es llencen a la riera i aleshores, pobretes, duren menys que les primeres.

Jo crec que ja seria hora que sortís sim d'aquesta absurda rutina.

Possibles solucions:

I.- Una d'elles és que si es vol tenir més peix a la riera i es volen pescar truites de granja, si és que se les considera truites, podríem fer un acotament intensiu de pesca i tindríem menys maldecaps, podent, al mateix temps, anar a pescar cada dia que ens vingués bé i hi hauria peixos tot l'any.

II.- Una altra solució seria: si és que es vol conservar el nostre SALMONET COMU o bé la truita pigallada, se ria deixar pescar només amb menjar artificial, o sigui, mosca o cullereta; d'aquesta manera guanyem que ens queda tota la cria de l'any o sigui, les truites petites que podem pescar l'any vinent perquè és el que ens manté la riera.

Bé, i sense tantes repoblacions.

Perquè, com bé sabem els pescadors, les truites amb l'artificial, només s'agafen pel morro i es poden deixar a l'aigua tranquilament sense cap mal i aconseguim que així es tornin més desconfiades, al contrari del CUC o MENJAR que encara que se'ls tregui l'ham i es deixen, es moren totes i aquestes ja no s'hi tornen.

III.- Amb la pesca del menjar artificial hi sorgeix un petit inconvenient i és que el pescador d'Arbúcies com arreu dels pescadors espanyols, si se'ls treu de la pesca amb menjar ja es veuen perduts, perquè no tenen gaires coneixements sobre aquest altre sistema de pesca que és tan bo com qualsevol d'altre. Però això no es problema, perquè ací Arbúcies si la societat de pesca "Riera de les Truites" hi volgués col.laborar, hi ha uns pescadors que estan disposats a donar les seves coneixences i informacions necessàries mitjançant uns cursets teòrics i pràctics.

I creieu, amics pescadors, que aquest és l'únic sistema de pesca amb el qual els pescadors venidors podran seguir disfrutant amb la reina de la nostra riera: La truita pigallada.

Un pescador.

Sento interès per saber l'origen i la història del magnífic arbre de la Plaça de la Vila. Unicament hi ha el punt de referència del seu centenari, amb el nom del Batlle de fa uns anys. Crec que fou plantat en uns instants interessants per coneixement dels esdeveniments passats en la Vila, no per pura estètica. Podríeu aclarir en alguna secció de la revista el meu interès. Gràcies.

MERCE JUNOY

D'entrada, felicito a la Conselleria de Cultura pel patrocini d'aquesta revista i a tots els arbuciençs que, amb llur col.laboració (tant en els articles que es publiquen com en la compra d'exemplars), fan possible que aquest esforç no sigui endebades.

Una de les finalitats de PERXADA és aconseguir que els arbuciençs ens coneguem més entre nosaltres, coneguem el que ha passat i passa a la Vila, coneguem... en fi; que descobrim "aquells fets, aquelles coses o aquelles persones importants" que, si no fos per aquesta, ens passarien desapercebuts.

El pensar amb això, m'ha dut a preguntar-me com és que entre nosaltres hem de recòrrer als pseudònims i noms comuns a l'hora de firmar un article. ¿No és veritat que una informació té més o menys credibilitat segons la font suministradora? ¿No és més bonic i noble, al mateix temps que fiable, veure al peu d'un escrit el nom propi de l'autor no pas una paraula indeterminada?. Crec que és molt fàcil parlar des de l'anonimat i no donar la cara, cosa que es contradeix amb "l'esperit i l'habitut de diàleg respectuosos entre els diferents sectors o grups socials i de crítica seriosa" dels que ens parlava el nostre batlle en el primer número.

Agraïnt-vos ja per endevant la publicació d'aquestes ratlles i esperant que es tinguin presents en les properes tirades, vos saluda en

---

JOSEP MATARO i CLOPES

Ens plau rebre cartes de felicitació, com aquesta, sobretot d'un membre del Consistori integrat a la candidatura GIP, cosa que posa en relleu la neutralitat de la revista. Però degut que va adreçada a la Conselleria de cultura, volem fer constar com a equip de Perxada, que la nostra revista si bé va ser promoguda per l'esmentada Conselleria i per efectes de qüestions legals n'ha de constar el seu nom a la porta da, nosaltres ens ratifiquem com a equip completament independent i sense cap mena de lligams.

Pel que fa referència a les preguntes, direm que tothom té dret a mantenir l'anonimat, sempre i quan la redacció en sigui sabedora, tot i que creiem que és molt millor, més bonic i noble donar el nom propi de l'autor. Tanmateix opinem que la validesa d'un article no depèn tant del nom que el signi. La subjectivitat que es pot trobar en un escrit no correspon solament a la persona que l'escriu, sinó també a la subjectivitat del lector. Ja ho diu la dita popular, que tot és segons els ulls amb què un s'ho mira.

EQUIP PERXADA

Arbúcies

Una importante empresa podria abandonar la població

GENERALITAT DE CATALUNYA

Departament de Política Territorial i Obres Públiques

Comissió Provincial d'Urbanisme de Girona

DATA SORTIDA: 23-11-79

NUMERO: 2357

Ajuntament d'Arbúcies

Data: 23-11-79

ENTRADA SORTIDA

Nº 506

Nº

En resposta de la instància d'aquesta Alcaldia rebuda

Els terrenys emplaçats en el punt kilomètric 15,820 de la carretera comarcal 502, que son propietat de l'empresa "Ayats, S.A.",

En conseqüència, no es podran atorgar en aquest sector llicències municipals per a la construcció de edificacions sense que -

Sembla ser que un dels fets que ha tingut més ressò en tots els sectors de la nostra Vila, durant el mes passat, ha estat el permís d'obra de ca l'Ayats. El tema ha estat debatut, mercadejat, garbellat, xafardejat..., a tort i a dret durant uns quants dies.

Que si l'Ajuntament volia ensorrar ca l'Ayats... Que si l'Empresa exigia un tracte de favor saltant-se la llei... Que si amb l'atur que hi ha s'han de donar facilitats... Que si l'Empresa hauria de marxar a Guadalajara... Que si ja era d'esperar, amb un Ajuntament com aquest... Que si tothom ha de ser igual davant la llei, sigui amo o treballador... Que si...

Amb data 3 de Gener l'Ajuntament ha concedit aquest permís, després d'haver rebut el vist-i-plau de la Generalitat. En un intent de donar una informació objectiva del tema, hem anat a les fonts, tot i demanant parer tant a l'Ajuntament com a l'Empresa.

Ens hem adreçat en primer lloc a l'Empresa, demanant la seva opinió i les perspectives futures que aquesta obra presuposa. Un dels seus directius, després de rebre'ns amablement, diu que vol oblidar-se del tema i no fer declaracions. Cosa que acceptem, però lamentem de cara als nostres lectors.

Segonament ens hem dirigit a l'Ajuntament i de les seves respostes en podem extreure aquest resum:

"Per part nostra ha estat un problema purament tècnic, creat amb l'aprovació del Pla General d'Arbúcies el desembre del 76. La solució ha estat, doncs, tècnica: Permís d'obra provisional, informat favorablement per la Generalitat a petició de l'Ajuntament; petició cursada el 17-11-79. El tema s'ha intentat polititzar, no en base del problema en sí, sinó per raons externes a la mateixa Empresa, i que, s'han de buscar en l'interès d'un sector de la dreta, de cares a desprestigiar i difamar l'Ajuntament".

Pensant exclusivament en el bé del poble, ens alegrem que el problema s'hagi solucionat; sobretot veient que, la crisi de treball existent pot quedar minvada en part, per la creació de nous llocs de treball, que representa aquesta ampliació dels locals Ayats, S.A. Així ho esperem!

NURIA TORT

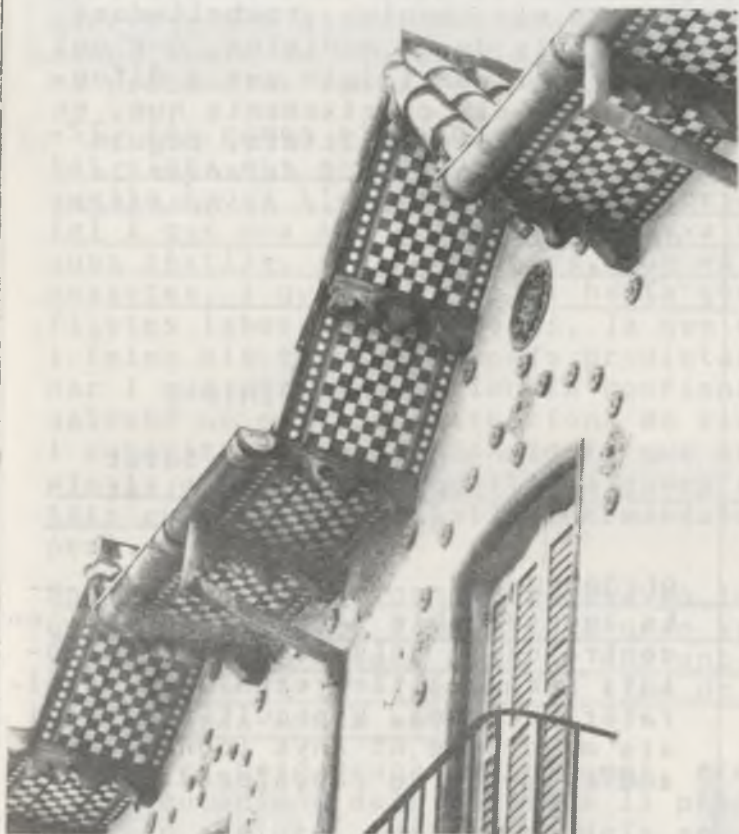
CONCURS PREMIAT AMB
LLIBRES PER VALOR
DE 1.000 PESSETES

GENT D'ARBUCIES
GENT D'ASTUCIES
CONCURS N 2

CAIXA DE PENSIONS "la Caixa"

PREGUNTA N 1

¿Ets un bon observador de la nostra realitat arquitectònica?

Aquesta cornisa l'has vista moltes vegades, però ¿saps situar a quina casa de la nostra vila pertany?

PREGUNTA N 2

D'INTERES CULTURAL
HISTORIC I SOCIAL

La primera projecció cinematogràfica es celebrà a la Sala del Centre Catòlic, l'any 1908 -segur que no ho savies.

A Arbúcies, es feia cine a més dels sos locals coneguts, Sala Mariné i Centre Catòlic, en altres.

Digues, doncs, el nom d'una d'aquestes sales de projecció.

PREGUNTA N 3

ESPORTIVA

A la història d'Arbúcies van haver-hi diferents camps de futbol, però ¿a quin any es va inaugurar l'actual camp municipal d'esports?

- Envieu les respostes o porteu-les personalment a l'oficina de la "Caixa" o a la Biblioteca d'Arbúcies.- Hi teniu temps fins el dia 10 de febrer.
- Entre totes les respostes correctes, "La CAIXA" sortejarà el lot de llibres.
- El mes vinent publicarem la solució del CONCURS N° 3 i el nom del guanyador

SOLUCIO CONCURS N^o2: -El guanyador ha resultat ser l'ELISA RUCARENS MERCADER.

- Pregunta n^o1.- La casa del "medalló" correspon a la Plaça de la Vila n^o2
- Pregunta n^o2.- Noms de Revistes editades a Arbúcies: "Baix Montseny", "La Riera", "El Micalet".
- Pregunta n^o3,- El president de la Societat de Pesca es diu: Josep Vilà i Xamaní.

salut publica

Un dels primers en definir la Salut Pública i fixar els seus objectius va ser l'americà C.E.A. WINSLOW que cap a l'any 1920 va establir una definició que ha estat vàlida quasi fins als nostres dies. Segons ell la Salut Pública és "la ciència i l'art d'impedir les malalties, allargar la vida, fomentar la salut, i promoure l'eficàcia física i mental per medi de l'esforç organitzat de tota la comunitat. Avui s'hi inclouen les accions encaminades a recuperar i protegir la salut de la població".

En els últims anys s'està portant a terme un moviment reivindicatiu per part d'associacions, professionals, partits polítics, etc., insistint tots en la necessitat de canviar l'enfocament que fins ara es donava als problemes de salut i malaltia, es promocionava sobretot l'assistència i la rehabilitació "a càrrec de la S.S." i s'han oblidat les accions de promoció i protecció de la salut que estan a càrrec de l'Estat i han disposat d'escassos recursos.

L'enfoc ha de canviar i s'han d'endagar amb urgència accions per a fomentar i defensar la salut de

la comunitat.

Una de les tècniques que s'utilitzen per a la consecució dels objectius de la Salut Pública és l'EDUCACIO SANITARIA.

Voldria des d'aquí fer una crida a tots els tècnics, treballadors o usuaris de la medicina, que col·laborin i participin per a difondre tots els coneixements que, en les seves possibilitats, puguin ajudar a fomentar i defensar la salut per a millorar el benestar del poble.

QUIM PINTU

Conseller de Salut
Pública i Qualitat
de la Vida.

RECORDEU -----

Es aconsellable la vacuna anual, en contra de la grip, als adults afectats per malalties cròniques respiratòries (asma, bronquitis, etc.), i als majors de 65 anys (consultar amb el metge de capçalera).

La personalitat del Dr. Geli forma part del nostre ahir immediat; el seu treball de metge ha omplert l'espai de quatre generacions d'arbuciençs i ara, als seus 82 anys es troba impossibilitat de transitar pels nostres carrers; per això l'hem anat a veure perquè ens expliqui algunes impressions sobre la ciutadania arbucienca, ell que ha conegut a tanta gent i ha presenciats tants fets de la nostra vila.

-Sí, les cames s'han cansat de traginar-me-, ens diu, i amb una mentalitat clara ens entera de que va arribar a Arbúcies l'any 1923 i que en aquella època l'ocupació de la majoria del poble era l'agrícola i la forestal i que una altra part treballava en les carrosseries i en dues fàbriques tèxtils, sobretot dones. Que es guanyava un jornal diari entre 6 i 8 pessetes, i que quasi no hi havia gent desocupada. Que no es produïen conflictes laborals importants, ja que els caps de colla regulaven els preus i feien els tractes amb els propietaris; i creu que no es deixaven subornar i que per això tenien la confiança dels seus companys de treball; i gairebé no existien situacions de violència entre jornalers, propietaris i autoritats locals. Considera que eren força civilitzats. Però que quan plovia gaires dies seguits, algunes famílies passaven moments de necessitats econòmiques. Existien Germandats de previsió per casos de malaltia, però.

Una bona part de jornalers pagaven la fleca i altres despeses familiars quan cobraven les campanyes o quan venien un porc dels dos que acostumaven criar. Però que, això no obstant, de vegades havien de treballar durant hores de la nit, amb un llum de carbur. Això vol dir que la cosa no marxava pas massa bé.

Mentre el bosc ocupà molts homes, eren freqüents els accidents de treball i les curacions dels mateixos li proporcionaven alguns ingressos que l'ajudaven a viure. Les quotes dels seus abonats eren migrades i les malalties llargues que atenia no les cobrava gaire crescudes perquè veia que no podien pagar molt la majoria de les cases. Que el seu ofici de metge, al principi era molt pesat en haver-se de traslladar a pagès en aquell temps que només hi havia camins de muntanya. Després la cosa ja li va ser més fàcil.

En quan a la mortalitat infantil, ens informa que era nombrosa, deguda especialment al treball pesat de les dones i a la falta d'higiene i pel desconeixement de la medicina preventiva. Ara, diu, els serveis mèdics disposen de mitjans eficaços i es curen i s'eviten moltes dolències que abans no es podia fer.

Acaba dient que està agraït de la gent d'Arbúcies i per medi d'aquesta Revista, dóna les gràcies a tothom per les atencions que ha rebut constantment.

Joaquim Horta Ferrer.

- futbol

- tenis

- caça

- pesca

- basquetbol

- ping-pong

- excursionisme

- calçat esportiu i esport en general

AL CARRER GERMANA ASSUMPTA, 13
ARBÚCIES

CARNISSERIA

“CAN RINSA”

PLAÇA DE LA VILA, 8

TELF. 86.00.73

ARBÚCIES

ELS CALÇOTETS DE L'OTAN

De R. VILA i BARNILS

Cada guerra té el seu vencedor i, per tant, el seu vençut, per bé que pot dir-se que la guerra resulta sempre un mal negoci: Hitler i Mussolini ens en podrien donar raó; i també, Anglaterra, que després d'unes quatre centúries de piratejar pel món tot utilitzant la força per a examplar el seu patrimoni, ha quedat solament amb quatre resquícies d'aquell imperi fabulós (Gibraltar -Espanya-, Les Malvines -Argentina-, i mitja dotzena de parracs geogràfics a la ribera asiàtica del Gran Occèa), edificat per una diplomàcia de quant fi, darrera la qual hi anava sempre l'amenaça dels canons i la presència de les forces d'ocupació que vomitava la seva esquadra.

Com que les democràcies europees hi van perdre la llur independència potencial, pot ben dir-se que la darrera guerra mundial va tenir, només, dos vencedors absoluts: Nord-Amèrica i l'URSS. Mentre la gran potència comunista cobrava el seu triomf amb l'anexió geogràfica, econòmica i sentimental del països que li eren veïns a tot el llarg de la seva frontera ponentina, els ianquis van arrodonir llur fet d'una manera més simpàtica i, alhora, més contundent: amagatzemaren l'or de tot el món lliure i instal·laren a cada país el xuclador enorme de les multinacionals, tot disfressant la seva feina amb una pàtina agradosa de llibertat. Total: que entre tots ens van xeringar de mala manera. Amb els uns, patim; i amb els altres, patam. Vet-ho-ací!

Els dos països que van calçar-se amb la victòria darrera, s'ho han compaginat tot d'una manera curiosa: els russos van protegir-se amb un cinturó de "democràcies populars", i els nord-americans amb una cuirassa de "països lliures"; i mentrestant, els uns imposen als amics la seva doctrina i els altres coronen i destronen reis mentre relacionen la política i l'economia mundial a la seva conveniència. I mentre tot allò que fan uns, és considerat pels altres com una amenaça, els acollats que sols podem dir amén, hem de veure'ns cada dia més compromesos: una prova l'hem tingut recentment amb "l'acceptació" de quasi tots els països de la OTAN, els quals han hagut d'ajupir-se sota el dictat de Carter, President de la primera democràcia mundial, que ha imposat la instal·lació a Europa de més de cinc-cents vectors atòmics de gran potència, suficients per a arribar a quasi tots els punts neuràlgics de la gran àrea comunista.

Ves per on, el simple fet d'ésser europeus ens compromet a tots i ens col·loca a tots en un compromís gens agradable: des d'ara estarem, senzillament, a la reraguarda del front i dintre l'àrea de la propera batalla. I ens cal pensar que una bomba atòmica, encara que ens arribi tocada de l'ala, no és una perdigonada qualsevol.

tot xecant

SOBREVIURA EL COL.LEGI HOMOLOGAT MONTSOLIU ?

Al carrer es parla del problema econòmic del C. Montsoliu, però sense saber gaire de què va ni la gravetat de la situació, que podria portar que es tanqués el Centre.

El nostre propòsit és donar la màxima informació, mitjançant les explicacions de les persones que s'hi han vist més directament relacionades: Ajuntament, Junta de Pares, Professorat i Alumnes.

En primer lloc ens adrecem a l'Alcalde, Jaume Soler (representant de l'Ajuntament):

- Arran de què ha sorgit aquest problema?

Amb motiu de la posada en marxa de l'Institut de St.Celoni, les quotes que els pares pagaven en el nostre Col.legi van quedar excessivament desproporcionades davant l'ensenyament gratuït de l'Institut, i existia, doncs la clara possibilitat que els alumnes d'Hostalric i Breda (45 en total) s'hi traslladessin. Això representava que el pressupost, ja así elevat, recauria sobre els alumnes de ST.Hilari i Arbúcies, que no tenen manera de desplaçar-se, quedant unes quotes insostenibles i el greu perill d'haver de tancar.

-Quines gestions heu fet l'Ajuntament davant aquesta situació?

A finals del curs passat, pel maig, es va anar freqüentment a la Delegació del M.E.C. de Girona, i es va obtenir del SR.CALSINA la promesa que per al proper curs el Ministeri pagaria quatre nous professors a més dels 4 P.N.N. ja existents en el Centre. Comptant amb aquesta promesa, l'associació de Pares d'Arbúcies, va proposar que els Ajuntaments de la Mancomunitat es fessin càrrec del transport escolar (1 milió ptes.). Això, junt al 1.800.000 ptes. que hi aporta l'Ajuntament d'Arbúcies, va fer possible que l'Associació de Pares d'Arbúcies reduís les quotes a 1.000 ptes. mensuals; quedant al mateix nivell que l'Institut de ST.CELONI (on el transport va a càrrec de l'alumnat).

- I doncs, què ha passat?

Per veus extraoficials, pel setembre vàrem assabentar-nos que els professors assignats serien només dos en lloc de quatre, i arran d'aquest rumor vam convocar els diputats Srs. Casademont, Arnau i De Puig, reunió en la qual el Sr. CALSINA ens informà que no se'ns assignaria cap professor, i que la solució vindria a través dels pressupostos de l'Estat; mentrestant hauríem de passar com poguéssim el primer trimestre. El dèficit corresponent en aquest trimestre ha estat de 570.000 ptes. (octubre-desembre).

Es va fer una planificació del curs en base a unes promeses que el MEC ha anat trencant succesivament i s'ha arribat a un punt en que els Ajuntaments afectats ja no poden fer front al problema econòmic: o hi ha solucions o no es podrà obrir pel gener.

- Davant d'aquesta poca formalitat del Ministeri, quina posició preneu?

Juntament amb els centres d'Amer i La Bisbal, que es troben en les mateixes condicions i amb els que hem fet totes les gestions conjuntament REITEREM la petició feta el 19 de juny: "CONVERSIÓ DEL COL.LEGI EN INSTITUT OFICIAL D'E.M. PEL CURS 80-81"

-I ara d'immediat qué cal fer?

Es urgent donar ara mateix una sortida al present curs 79-80 per cobrir el dèficit fins a final de curs (de 3.000.000 ptes.) i que el Ministeri assumeixi, ja d'una vegada, la responsabilitat que des d'un bon principi ha reconegut com a seva, però que ha anat

t amb...

eludint. En aquests moments estem pendents d'una reunió que tindrem amb la Delegació i Diputació de la qual esperem treure'n algun profit (...)
Parlem ara amb en Francesc Pineda (representant de la Junta de Pares)

- Quin nombre de membres formen la Junta?

Som: 4 de Breda, 4 de St.Hilari, 4 d'Hostalric i 8 d'arbúcies (ens reservem els càrrecs de president, sots-president, secretari i tresorer).

- Quina és la tasca que fa la Junta?

Ens reunim cada mes i revisem els problemes que van sorgint, sobretot la qüestió econòmica.

- Participeu en la pedagogia del Centre?

Sí, si... fem el que bonament podem; però, és clar, això pertoca més als professors.

- D'aquest problema econòmic, n'heu assabentat a la resta de pares?

No, fins ara ho hem portat els de la Junta, perquè mai no hi havia res de segur i esperàvem una resposta definitiva. Quan la tinguem, convocarem reunió general (celebrada ja el 14 de gener).

- En qué us afectarà el fet que no es solventi el problema d'aquest curs?

En últim terme hauriem de pagar els pares unes quotes més elevades, i també representaria mala propaganda pel curs 80-81.

Anem a informar-nos del tema amb un representant del professorat: Mª Angels Obiols.

- Dels 15 professors que sou al Centre només 4 són estatals. Si s'aconseguís que el Col.legi passés a ésser Institut, de quina manera repercutiria aquest fet en uns i en altres? Hi hauria inseguretats per tots; (possibilitat de trasllat o de quedar-se sense plaça), sempre amb més perill per als no estatals. Malgrat això, creiem que pel poble seria el més convenient.

- Aquest problema econòmic afecta indirectament la qualitat de l'ensenyament?

Ens trobem molt mancats de material pedagògic, però aconseguim suplir-lo aportant material dels propis professors.

- En cas de no rebre l'ajut sol·licitat, heu pensat alguna sortida?

Amb l'Ajuntament i la Junta de Pares havíem parlat de portar els alumnes a Blanes (d'on depèn el Centre) i, ben segur que amb 184 estudiants de més, no sabrien com fer-s'ho. Potser així el Ministeri es decidiria a actuar.

Ens hem reunit amb un grup d'alumnes interessats pel problema, perquè ens donin les seves impressions:

- Quina informació n'heu rebut?

Com que n'havíem sentit algun comentari, vam demanar que ens posessin al corrent de la situació, ja que ens afectava directament i ens ho van explicar, encara que no donant-hi massa importància i dient-nos que calia esperar.

- Creieu que s'ha comptat prou amb vosaltres?

Generalment a nosaltres ens deixen força de banda, però almenys en aquest cas, n'havien d'haver informat a tots els pares.

- En cas de que es tanqués el Centre, què us representaria?

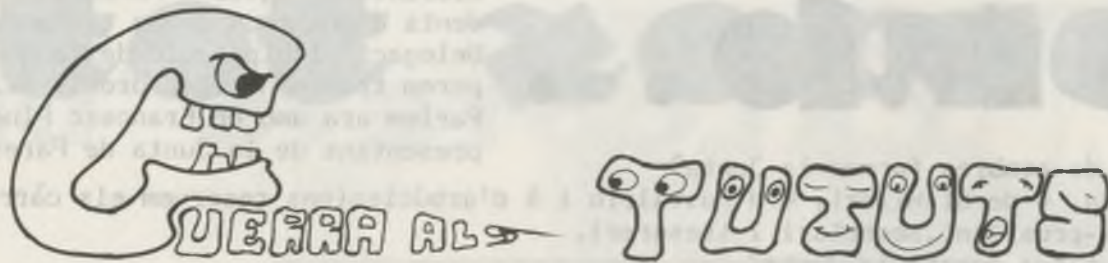
Per a alguns, i amb més esforç per part dels pares podrien continuar estudiant a fora, però molts d'altres haurien de plegar.

La darrera informació que tenim és que les últimes gestions, s'ha aconseguit una subvenció de 1.840.000 ptes. del Ministeri i Diputació, però que no arriben ni de bon tros a cobrir el dèficit del present curs (3.000.000 ptes.). A la reunió general de pares, celebrada el 14 de gener, decidiren d'augmentar les quotes mensuals a 1.000 ptes. de més per alumne, quedant així, a empentes i rodolons, solventat el curs 79-80.

Tanmateix creiem que cal reprovar la poca formalitat per part del "Ministerio de Educación y Ciencia" (únic culpable de l'actual situació), que hauria de lluitar per la subsistència d'aquests centres d'ensenyament.

No obstant, volem ésser optimistes, tenint en compte que els 600 alumnes que es preveuen per l'any 85 (Formació Professional inclosa), són una raó de prou pes per vetllar per la supervivència del Col.legi Montsoliu d'Arbúcies.

UN PRIMER PAS...

Hi ha temes seriosos per excel·lència. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya n'és un. Però, aquí, la nostra intenció no és fer uns comentaris i unes anàlisis serioses en la forma, encara que sí procurarem que siguin exactes i objectives en el fons. El que ve a continuació no és res més que una petita introducció a un tema, L'ESTATUT del 79, que procurarem, de manera crítica i amb la col·laboració del personal, esmiscolar i criticar en el sentit positiu del terme, perquè quedi el més clar possible per al major nombre de persones. Així doncs, que cap catalanista o menys se senti ofès, si per la manera de tractar-ho li sembla que ens fotem de l'assumpte. No és això. Senzillament, ens agrada la conya.

A molta gent els sorprendrà saber que la tradició autonòmica a Catalunya no ha començat ara, ni amb l'Estatut del 32. Són molts, nosaltres fins fa poc, els que no han sentit parlar mai de la MANCOMUNITAT catalana, del Programa del TIVOLI, de les BASES de Manresa, de les "Bases para la Constitución Federal del Estado de Cataluña" de Valentí **AL MIRALL**, i molts d'altres projectes i intents teòrics d'implantar a Espanya i a Catalunya un règim democràtic. Un ESTAT FEDERAL.

Una Confederació ha estat i és, el gran somni dels catalans sentits i preocupats pel seu país. L'Autonomia no és res més que un enganyós i feble substitut d'aquesta ànsia d'independència. Autonomia i federalisme poden semblar, vistos des de fora, dos camins que porten al mateix punt. Però no és així. Són dos procediments totalment diferents i fins i tot contraris del principi al final. L'ESTAT FEDERAT és aquell que fent ús de la seva Sobirania delega part de les seves atribucions a un nivell de poder superior que aglutina els traspassos de cada Estat membre. La Sobirania re-deix en la base. En el cas de l'AUTONOMIA, és l'Estat unitari el "sobirà" i és qui transmet certes parcel·les de poder, més que res fictici, a les nacionalitats i regions autònomes. Vista aquesta substancial diferència, podem veure que en principi, l'autonomia no permet realment fer gaire gran cosa.

I aquesta ànsia d'autonomia dels catalans, onneix?. Seria molt llarg d'explicar i a més a més, tots intuïm una causa explicativa: Es que els catalans som diferents de la resta d'espanyols? En el fons, pot ésser aquesta una raó. El tema sens dubte és polèmic. Però vull assenyalar una petita precisió, encara que en pla de conya, fonamental: Els catalans podem ser diferents dels altres, però no tots som iguals. *Hi ha dues classes de catalans: Els benparits i algun fill de puta.*

Alerta amb aquests últims. D'ells vénen i vindran les mossegades que pugui rebre el ja de per sí "ridícul" ESTATUT del 79.

XAVIER GUELL

BREU HISTORIA DE LA CULTURA

cultura, *cultureta,* **culturassa**

TRIMESTRE DEL NEN

Cal remarcar la conferència: "Influència de l'àmbit familiar en el nen" a càrrec de la psicòlega Raquel Sobrafen, que tingué lloc al Centre Parroquial el dia 5 de desembre.

Cal esmentar l'animat col.loqui que hi hagué al final de la xerrada.

El dia 15 de desembre a la Biblioteca hi hagué una activitat d'animació per a la mainada titulada: "La gran orquestra", amb una gran assistència.

Diumenge dia 16 de desembre hi va haver la recuperació de la placeta, entre el carrer Estret i Sant Jaume. S'hi van fer quatre murals a la paret dibuixats i pintats pels mateixos nanos.

I el darrer acte del trimestre del nen, va ésser el repartiment de premis de redacció i dibuix, a la casa de la Vila el dia 16 del mes passat.

FOTOGRAFIA

Durant les festes de Nadal hi va haver, el XIVÉ CONCURS NACIONAL DE FOTOGRAFIA, en el que cal destacar la nombrosa participació local.

El veredecte tingué lloc els dies 15 i 16 de desembre, quedant com a guanyadors:

TEMA ARBUCIES LOCAL

1er. "Voltes Catalanes" de LLUIS CUMINAL.

2ón. "Marxa Popular", de MARTI PLANA i PUJOL.

3er. "Mirall", de CARME MORE.

4art. "Urani no", de JOAQUIM BOHILS.

TEMA LLIURE LOCAL

1er. "Passarel.la", de LLUIS CUMINAL.

2ón. "Sevilla típica", de MARTI AULEDAS

3er. "Mirant al cel", de JOSEP Mª GARCIA.

4art. "Bona nit", de MAITE PLANA i PUJOL.

Hem de destacar que en les fases nacionals, dos arbuciencs han resultat finalistes: En MARTI PLANA i PUJOL, 7é premi tema lliure nacional, amb la fotografia "La parella"; i en JOSEP GUIOLA i BOHILS, 8è premi tema Arbúcies, nacional, amb la fotografia "Enramades".

EL PLAER DEL PLE

Brasars

El Ple, en breu, devindrà BUIT. Al Ple li manquen avui per avui, dos brasars.

L'un es el braser de carbó perquè el fred de peus que s'hi agafa farà desistir, ara, a l'hivern, a la més entusiasta rata de plens. L'altre és el braser de la polèmica i discussió municipals.

Ja se sap que per més que plogui, troni o llampegui C.U.P.A. guanya quantativament, però per un altre cantó es diu que és més important participar que no pas guanyar.

I participar no és el sí però no, ni tampoc el puntualitzar que hom figuri en acta, ni ací hi va punt i coma; però sí és aportar nous projectes, idees, ànsies, millores pel poble col.laborant plenament tots els grups perquè ací som a Arbúcies, no al Parlament.

Perquè només d'aquesta manera, malgrat al fred de peus, valdrà la pena d'anar als plens perquè tots hi sortirem guanyant.

Zum-Zum.

MOVIMENT DEMOGRAFIC (per J.B.C.)

BAPTISMES (Novembre) 6.- Jana Molas Garriga; Miquel Angel González Toro; Ester González González; Glòria Bohils Casas; Jordi Mollera Taberner; Ester Ferrer Quilez.

(Desembre) 2.- Gerard Cebrian Funollet; Sandra Garcia Oliveiro.

CASAMENTS 1.- Josep Cruells Canaleta i Mª Pietat Taberner Garolera.

DEFUNCIONS 3.- Jaume Rovira Bosom; Rosa Obiols Barnils; Mercè Gallart Ribera.

ARA FA CENT ANYS: (desembre 1879):

Baptismes:	18
Casaments;	2
Defuncions;	10

THE SERVES'S. NEW COMPANY. "NUMBER ONE"

Ho és per ordre i també per qualitats SERVIANES.

Conversador amé i company alegre. Ballador infatigable en nits d'envelats, de Nadal i de festes majors. Recordman dormint depressa. Hereu espiritual d'en SERVES.

MON, no cal que ens preguntin si coneixem Lloret "la nit", ni a on ha caigut la grossa de Nadal ni la del "Niño", oi QUIM?.

Soldat a l'Àfrica, viatger-pioner a la llunyana Thailandia amb el nom "d'Arbucúcies" als llavis, culé a Basilea,.... Segurament seràs el primer arbucienç de turisme a la Lluna.

Zum-Zum.

BREU HISTORIA DEL CASINO ARBUCIENC

La importància d'un estudi històric del "Casino" és notòria, ja que aquesta antiga institució va ésser un fidel reflex de la cultura, de la política, en resum de la vida de la classe treballadora arbucienca, i amb ella de tota la vila.

El "Casino" segons fonts orals es remunta a uns 100 anys d'antiguitat. Va ser creat per una societat limitada d'industrials arbuciencs. Posteriorment la societat quedà dissolta i el cafè va ser comprat per Josep Torres i Mierons, donant-se el cas que els dos cafès més grans del poble eren a mans de la família Torres. Després el local va ser comprat pel seu actual propietari, Josep Maria Torres, que cap a l'any 34 el llogà a una societat recreativa, anomenada "Renaixença". Quan esclatà la guerra civil, l'exèrcit roig el féu servir com a intenció, amb la seva retirada cremaren el "Casino", i amb ell tota la documentació existent. Acabada la guerra el "Casino" fou reconstruït per en Josep Maria Torres, i el portà ell mateix, fins que el llogà a la família Mariné, cap a l'any 1950. Actualment el regenta la mateixa família.

Aquest seria el resum nu, sense cap mena d'interpretació i ometent dades que ultrapassarien desmesuradament les pretensions d'aquest article.

El "Casino" ha canviat molt de mans durant el temps, però dues característiques han restat comunes, inherents a la institució: el fet de ser cafè i el fet d'ésser present en tota activitat cultural i d'esbarjo del poble, ja sigui en les festes del santoral més significatives, ja en les festes majors, i darrerament en les festes de quintos. Aquesta presència no sempre s'ha traduït amb organitza-

ció directa, sinó en el recolzament, en cas de pluja, per exemple. Actualment, potser degut al "boom" de les discoteques, televisió... el "Casino" va quedant relegat d'aquesta tasca; de fet és quelcom més complex que implica a la mateixa essència de la festa popular.

Tornant als fets pròpiament històrics diré que la fundació d'una societat pels industrials, va ser, al meu entendre, una canalització de la classe treballadora. Dominant el seu esbarjo, creant una institució apolítica, hi havia menys perill que es creés un Ateneu popular, divulgador d'idees proletàries (marxisme o anarquisme), ateneus que proliferaven arreu de Catalunya. Malgrat això la societat portà a terme tasques populars com l'organització de festes, la creació d'un cinema, actuacions teatrals i "varietés". Així durant el bienni 34-36, es donà el cas que a Arbúcies hi havia tres cinemes: el "Casino", el Casal, i el Mariné. Això era el reflex d'una època en la que el cinema s'estava convertint en el setè art, i en la que la classe política s'adonava del poderós medi de divulgació que era. Proliferaren els centres de projecció i producció. La guerra no congelà aquesta activitat, ben al contrari, totes les forces polítiques el potenciaren: la Generalitat amb Laya Films, PSUC-UGT amb Film Popular i els republicans amb "Ediciones Antifascistas Film; no oblidem tampoc l'arribada d'André Malraux per filmar "L'espoir" (La Sierra de Teruel).

Intentar explicar la història del "Casino" ignorant al Cafè Torres, seria inintel·ligible; perquè entre ells, en certa manera, es manifestava la pugna social. El "Casino", cafè

de la classe treballadora i el Torres, de la burgesia catalanista. Així és curiosa la paradoxa que mentre uns industrials fundaven el "Casino", eren clients asidus del Torres.

El pas del temps ha trencat aquesta dicotomia tan aferrada. Actualment es reflexa només en les velles generacions, el jovent ha desfet aquesta dicotomia.

En els propers números sortirà l'anàlisi antropològica, fet per Andreu Bover i Pagespetit.

J.M. Rueda i Torres.

SARATAGA: - Quin peu calfa senyor?
- Tots dos senyoreta !!!

GRACIA NADALENCA A LA PLAÇA DE LA NOSTRA VILA.

Una mica d'humor

PARLANT D'ARTESANIA

(Coses que han passat)

En Pere Coix era un home força popular a la vila. Per als que no l'han conegut diré que era un tipus senzill, un xic tabalot, que sempre tenia un acudit a flor de llavi i un mig riure de curri.

Portava una crossa per caminar perquè li faltava una cama.

Aquell estiu hi havia al nostre poble un senyor de Barcelona, d'aquells tan eixerits, que es creia que en aquest poble de muntanya tot eren pagesos i es podria divertir a la seva esquena a costa de la ignorància.

I ja el tenim enraonant amb en Pere Coix. Va començar amb una conversa intencionada, però el nostre home, ca!, no hi havia manera de que es fiqués de peus a la galleda. Aquell senyor ho va provar amb totes les manyes, i res! En Pere, ferm com una roca, esquivava les indirectes amb una fredor de marbre.

A l'últim, aquell senyor, veient fallides totes les temptatives, va perdre la paciència i explotà preguntant:

- I, de què feu vos? De què treballeu?

En Pere Coix contestà tranquilament:

- Treballo en un banc!

Aquell senyor quedà sorprès. Qui ho havia de dir! Mai no s'ho hauria pensat!

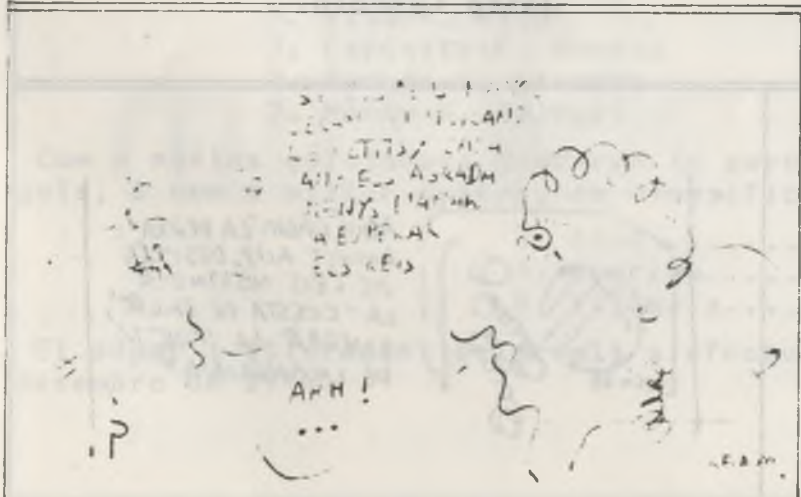
- Caram! Caram! -va dir, amb una espurna d'admiració-. Treballeu en un banc? Es molt important?

En Pere Coix, fent la mitja rialleta, digué:

- Sí molt important! i afegí amb un to mofeta: -Treballo en un banc de cosir soles d'espardenya!

Aquell senyor es girà de cop i marxà tot contrariat... Quina vergonya! A ell, que havia anat a pendre el pèl i era tan eixerit, un pagès l'ha via esquilat!

RAMON FERRER i MONTPLET

ESPORTS

NOTES FUTBOLISTIQUES

Arbúcies, com arreu de la nostra geografia està ben arrelada a l'afició de l'esport rei, el futbol. A punt ja de finalitzar la primera volta del nostre campionat, quan surtin a la llum les pàgines del tercer número de PERXADA, segurament haurà començat la segona.

S'ha fet palès en aquesta primera volta que s'acaba, que hi ha hagut de tot i força; un bon principi, un daltabaix a mitjana temporada i finalment una esperança de millorament.

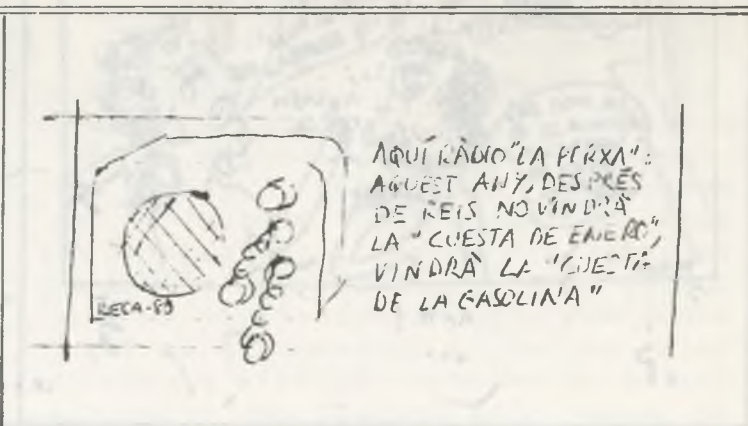
No es tracta d'analitzar els diferents aconteixements ocorreguts en aquesta primera volta, ja que sobradament han sigut comentats per tota l'afició, amb certesa o sense, pel sentir a dir, pel que s'ha procurat amagar, que si més tard o més d'hora sortirà a la llum, etc.

Deixant a part el passat, que quan és desagradable val més no recordar-lo, ocupem-nos del futur, ja que tota l'afició arbucienca desitja i espera millores més falagueres del nostre primer equip local. L'esperança que és sempre l'últim que hem de perdre, dona una nota bastant satisfactòria al constatar els últims resultats positius en el nostre terreny de joc.

Com diu l'adagi, que després del mal temps ve la bonança, esperem que la segona volta ens sigui més propícia, ja que tots ensem pogut donar compte que la nostra plantilla de jugadors lluita amb ànims d'esborrar passats encontres desgraciats, actualment no voldríem equivocar-nos, de continuar aquest entusiasme àvid de victòria per part de tots, augurem una segona volta completament feliç.

Com a bons arbucienca i seguidors dels nostres colors i amb el braó que hi posen els nostres jugadors, creiem i desitgem des d'aquest tercer número de PERXADA, que l'esperit de noble lluita esportiva no decaigui i els sigui profitosa perquè al final de la competició ens puguem felicitar tots, pel bon nom d'Arbúcies i del nostre entranyable Club.

Josep Guàrdia.

ESPORTS

J U D O

Fa més o menys un any es fundà a la nostra vila un equip de judo juvenil, infantil i grans.

Un grup de persones van posar en marxa els entrenaments que primerament es celebraren al Col·legi de Sant Lluís, passant al cap d'un temps al Col·legi Montsoliu.

La Junta del Club de Judo Arbúcies està formada per les següents persones:

President: JAUME MASO PLA.

Secretari: ALEXANDRE GARCIA PLANCHART.

Vocals: ANTONI MORA; JOAN PUJOL; JOSEP PINEDA; CARME TORRES; PIETAT CASANOVA; JOSEP Mª DALMAU; JOSEP ANTONI VALERO; CARME VILA; RAMON VILA.

El Club de JUDO ja ha participat en diverses competicions, concretament en 4.

La primera competició es va fer a LLORET. Les dues següents varen venir a Arbúcies, el Club de Judo Malgrat, el de Vic, i el de Blanes. I l'última, el Judo Arbúcies va anar a competir a Granollers.

Actualment l'equip de Judo té bastants competidors de totes edats, ja que a partir dels 5 anys s'hi pot apuntar tothom que vulgui.

CAMPIONAT DE FUTBOLÍN

Amb un nombre bastant elevat de participants, s'ha celebrat en el CAFE TORRES el campionat local de Futbolín, proclamant-se campions la parella formada per en Josep Mª Robau i l'Albert Rodrigo, quedant en segon, tercer i quart lloc, respectivament, les parelles formades per: M. Serra-J. Sureda; J. Iglesias-J. Albó; i J. Vilà-R. Recarens.

Juntament amb aquests quatre campions han participat en el torneig:

F. Camps-J. Callís	A. Cabrero-P. Garriga
A. Ferrer-M. Cansado	R. Vilamala-A. Campillo
P. Batlle-J. Fornés	J. Torrent-M. Bohils
J. Vilà-R. Vilà	V. Formiga-F. Formiga
J. Expósito-F. Romero	J. Campillo- J. Crusellas
J. Tornés-S. Lacomba	R. Garriga-J. Rovira
J. Marto-M. Pelegrí	J. Tarrés-L. Sureda

Com a màxims golejadors quedaren la parella campiona amb un total de 198 gols, i com a millor porter, la classificació restà així:

J. Albó.....	3,17
A. Rodrigo.....	3,21
R. Vilamala.....	3,44

El sopar i lliurament de premis s'efectuà a l'HOSTAL TORRES el dia 29 de desembre de 1979.

Joan Serrat.

entreteniments

R	O	D	E	N	E	T	S	E	V
O	L	A	V	A	S	C	U	E	S
J	O	L	L	E	T	S	A	C	O
A	R	T	E	V	R	O	M	N	R
M	O	N	T	S	E	N	Y	S	R
S	A	C	N	P	T	I	A	V	A
O	M	G	L	T	H	B	S	N	L
I	V	A	N	A	B	A	H	A	L
E	B	K	V	E	N	G	R	C	D
N	A	L	C	Z	S	A	O	F	S

Deu noms de carrers d'Arbucies, tenint en compte que es poden llegir de dreta a esquerra, d'esquerra a dreta, de dalt a baix, de baix a dalt i en diagonal.

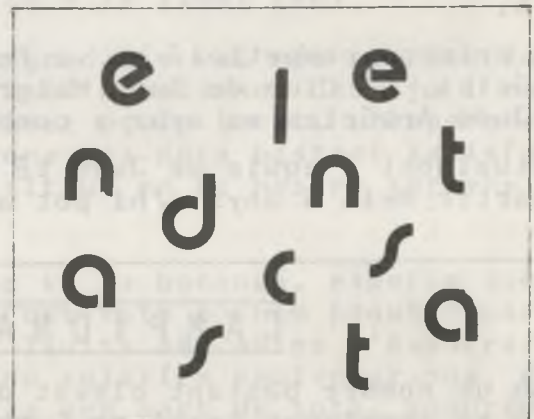
1er

SABRIES TROBAR LES VOCALS QUE FALTEN ?

Q _ _ n _ _ ls n _ v _ _ ls f _ n b _ ss _ t _ s,
_ l _ t _ rr _ h _ h _ p _ s _ _ t _ s.

Q _ _ n _ l M _ nts _ ny f _ c _ p _ ll,
n _ _ t f _ _ s d' _ ll.

3er

Una placeta que era lloc de reunió dels pagesos

SOLUCIONS ENTRETENIMENTS DEL NUMERO ANTERIOR:

1er.- Val més bona fama que bona cara.
Qui per Nadal res no estrena, poc val.

2on.- La Pollosa.

3er.- Respostes als mots del mes passat:

Horitzontals:

1-Carulla.Ama.- 2-Api.Gavella (al revés).- 3-Lleis.Teta.- 4-Vern.
R.Pais (al revés).- 5-Eco.Camon.- 6-T.M.Havana.- 7-Claror.Res.-
8-Alu.Olis.G.- 9-Pagesa.Trau (al revés).- 10-Emu.E.Perol. 11-X.
Corbadora.

Subministraments

JONIC

En: Vidre, Vaixelles, Coberteria,
Ceràmica, Electrodomèstics
Paraments de Cuina.
i Llistes de Noces

Estenedor, 17 - Tel. 86 01 42

ARBÚCIES

FONDA REUS

A partir del dia 1 de febrer, ofereix els seus serveis de restaurant i menjars casolans (pollastre a l'ast, etc.

CELLER REUS

A partir del dia 29 de gener, el servei serà el normal.

Només tancarà els dilluns.

"la Caixa" a les escoles

MÚSICA · TEATRE · CINEMA · ÀUDIO-VISUALS D'ART · ANIMACIÓ · CANÇÓ
POESIA · CONFERENCIES · EXCURSIONS · VISITES DIDÀCTIQUES...

OBRA INFANTIL
DE LA CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"